

کرونا و آموزش مجازی: فرصتی برای اصلاح رویکرد آموزشی

جلال عبدالهی^۱، هاجر عبدالهی^۲

^۱ فارغ التحصیل کارشناسی ارشد فلسفه علم دانشگاه صنعتی شریف تهران و دبیر رسمی فیزیک در آموزش و پرورش، مهاباد

^۲ فارغ التحصیل کارشناسی ارشد ادبیات فارسی و عرفان دانشگاه شهید مدنی آذربایجان و دبیر رسمی آموزش و پرورش، مهاباد (نویسنده مسئول)

چکیده

کرونا با تحمیل آموزش مجازی، تهدیدی برای کاهش کیفیت آموزش به حساب می آید. ولی به اعتقاد نگارندگان مقاله از دل این تهدید، می توان فرصتی برای اصلاح رویکردهای کلان آموزشی مهیا ساخت: کرونا فرصتی برای بازاندیشی جدی و انجام اصلاحات عملی ای است که مدت ها در ساحت نظر و اندیشه آنها را قبول کرده ایم ولی نتوانسته ایم در ساحت عمل اجرای و عملیاتیشان کنیم. در این مقاله، به روش کتابخانه ای و تحلیلی، به بررسی این مسئله می پردازم که مجازی شدن کلاسها، چگونه میتواند فرصتی عملی مهیا سازد تا نگرش و، به دنبال آن، اعمال ما نسبت به آموزش و کلاس متحول گردد. با مجازی شدن کلاس-ها، نیاز به کنارزدن تلقی سنتی از کلاس -که ماهیتی انقیادی دارد و در آن بر حافظه محوری، استادمحوری، جزوه خوانی، و... تاکید می شود- را بیش از پیش درک می کنیم؛ و درک این نکته، نیروی محرکه ی کافی برای انجام تغییرات عملی را در ما ایجاد می کند که تلقی سنتی از کلاس درس را کنار بزنیم. در این راستا، کلاس «کلاب هاوسی» به عنوان بدیلی برای کلاس سنتی پیشنهاد شده که مولفه ی اصلی اش وجود «گفتوگوی علمی زنده و پُر از درگیری» در آن است. ما، ضمن موافقت با لزوم کنار زدن برخی از تلقی های معیوب سنتی از کلاس درس، در قسمت های پایانی مقاله به توضیح و تدقیق بیشتر ایده ی کلاس «کلاب هاوسی» می پردازیم. توضیح خواهیم داد که گفت وگوهای که در هنگام آموزش علوم تجربی باید انجام گیرند، به کدام یک از بخش های آموزش تعلق دارد.

واژه های کلیدی: کرونا، آموزش مجازی، کلاس سنتی، انقیاد معرفتی، کلاس کلاب هاوسی، آموزش علوم تجربی